

stem, skal danske vognmænd under ingen omstændigheder stilles ringere end i dag.

Ud over afskaffelsen af den nuværende vignetordning samt vægtafgiften for tunge køretøjer skal dieselolieafgiften sænkes mærkbart. Det er næppe tænkeligt, at beslutningsforslaget imødekommer dette. Beslutningsforslaget vil være en glidebane til at indføre roadpricing i hele landet, også for personbiler.

Under afsnittet økonomiske konsekvenser i forslaget anføres, at man forventer et nettoprovenu på omkring 350 mio. kr. Dette mener vi i Dansk Folkeparti ikke er foreneligt med det nuværende skattestop.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte dette forslag til folketingsbeslutning.

Kl. 12.25

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg vil give ordet til næste ordfører, fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Det er så et eksempel på, at man kan blive rigtig godt inspireret af udlandet, og det er man så blevet i Det Radikale Venstre, der foreslår, at vi laver et nyt afgiftssystem, der svarer til den tyske Maut. Det går ud på, at lastbiler i betalingsanlæg eller på anden måde betaler en afgift for at køre på de danske motorveje, europaveje og visse parallelveje.

Vi Konservative mener dog, at det er en større sag, hvis vi skal til at omlægge afgiftssystemet fuldstændig. Og som ministeren også har redegjort for, skal vi også have ændret EU-direktivet, hvis det i givet fald skal kunne lade sig gøre. Vi mener desuden, at vi har alt for lille viden om de erfaringer, de har gjort sig i Tyskland. Det er sådan set kun i ca. 5 måneder, at det har været en realitet i Tyskland.

Så ud over at vi måske har en fornemmelse af, at der vælter en masse penge ned i statskassen, kender vi ikke effekten af en sådan ordning endnu, og vi vil meget gerne have et større overblik, inden vi kaster os ud i en så omfattende ændring. Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning):

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne takke fru Henriette Kjær for den blideste afvisning, jeg har oplevet i mine folketingsdage. Det skyldes jo måske, at fru Henriette Kjær i flere andre sammenhænge har været ude at udtale sig principielt positivt over for tanken

om ikke længere at køre den der skyttegravskrig med, at fordi nogen ønsker at regulere biltrafikken på en anden måde, så er de modstandere af biler eller modstandere af togtrafik eller modstandere af hvad som helst, men at der måske er andre intelligente måder at gøre det på. Jeg tænker her på fru Henriette Kjærs udtalelser om betalingsringe omkring København og roadpricing som princip.

Har jeg forstået det rigtigt her – og så skal jeg nok lade være med at fange fru Henriette Kjær i nogle konkrete løfter – at hun er enig i, at hvis erfaringerne i Tyskland taler for, at det rent teknisk kan fungere, og man kan gøre det provenuneutralt og konkurrencemæssigt forsvarligt, så er det bedre at regulere trafikken alt efter, hvor meget den sviner, og hvor langt den kører, end efter, hvor mange der tilfældigvis når at køre i løbet af en uge?

(Kort bemærkning):

Henriette Kjær (KF):

Som princip lyder det meget fornuftigt og rigtigt, det er noget, jeg godt kan tilslutte mig. Og jeg har da også den indstilling, at man hele tiden skal kigge sig om efter nye og bedre måder at gøre tingene på. Derfor synes jeg da også, det er spændende at se, hvad der sker i Tyskland.

Altså det, der hele tiden er vigtigt og er meget afgørende for os Konservative, er jo, at man samlet set ikke skal af med flere afgifter. Der er mange ting, der skal analyseres, men overordnet set er det et meget fornuftigt princip, hr. Martin Lidegaard skitserer.

(Kort bemærkning):

Martin Lidegaard (RV):

Tak, det nærmer sig jo en forbrødring eller -søstring, jeg ved ikke, hvad det hedder. Hvor lang tid synes fru Henriette Kjær, vi skal vente, før vi ligesom tager stilling i Danmark?

Man kunne jo få det indtryk fra nogle af de andre ærede talere, at Danmark bør være det allersidste land i Europa for en sikkerheds skyld. Vi skulle nødig misforstås. Det skulle nødig hedde sig, at vi ønskede at genere nogen, så hvis vi er det allersidste land, er vi helt sikre på, at vi i hvert fald ikke kommer galt af sted.

Men mit indtryk er, at fru Henriette Kjær måske gerne, altså inden for en eller anden overskuelig tidsramme, kunne forestille sig at tage ved lære af de tyske erfaringer, som svenskerne allerede har gjort, og som flere andre lande i